

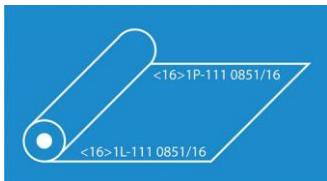
PRZYGOTOWANIE DO INSTALACJI

Przed jak i w trakcie instalacji wykładzinę należy sprawdzić pod kątem wady materiałowej (uszkodzenia powierzchni, wady wzoru, wady podkładu, różnice w odcieniach poszczególnych rolek itp.). Po stwierdzeniu występowania wad lub niezgodności należy wstrzymać instalację i zawiadomić o wadzie sprzedawcę. Zgłoszenie powinno zawierać kody wzoru, numery serii, rolek, ilość wykładziny oraz fotografie dokumentujące reklamowaną wadę. Dane te są podane na etykietach na opakowaniu. O wadach widocznych należy informować niezwłocznie jeszcze przed zamontowaniem wykładziny, ponieważ reklamacje zgłoszone po instalacji, a dotyczące wad widocznych nie będą uwzględniane.

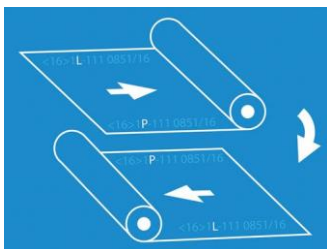
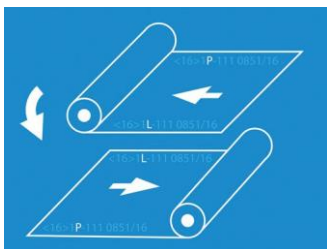
UWAGA:

Należy bezwzględnie stosować się do zaleceń Producenta dotyczących przeznaczenia wykładzin

Zachować etykiety fabryczne wszystkich rolek, aż do chwili zakończenia instalacji. W celu uniknięcia różnicy w odcieniach, do jednego pomieszczenia należy dobrać wykładzinę pochodzącą z tej samej serii produkcyjnej. Nie należy łączyć brytów wykładziny na jednej powierzchni w taki sposób, że część fragmentów położona jest po-przecznie, a część wzdłużnie, gdyż może skutkować to wystąpieniem różnicy w odcieniach. Na odwrotnej stronie wykładziny producent umieszcza oznaczenie informacyjne identyfikujące m.in.: długość i partię wykładziny oraz określa prawy i lewy brzeg materiału za pomocą pojedynczych liter L i P.

Podczas montażu należy zwrócić szczególną uwagę by oznaczone krawędzie poszczególnych brytów sąsiadowały ze sobą w sposób L-L lub P-P.

Zaleca się również układanie wykładziny kolejno sąsiednimi numerami rolek.

PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA

Od stanu podłoża i sposobu jego przygotowania w dużej mierze zależy trwałość i estetyka podłogi. Powierzchnia na której ma być ułożona wykładzina musi być równa, pozioma, bez pęknięć, niepyłcząca, sucha, czysta oraz wytrzymała i odporna na naciski podczas eksploatacji. W przypadku układania

wykładzin na nierównym podłożu betonowym, w celu wyrównania powierzchni oraz usunięcia ewentualnych innych uszkodzeń, np.: pęknięć, konieczne jest zastosowanie masy samopoziomującej przeznaczonej do stosowania pod wykładziny elastyczne. Różnica prostoliniowości podłoża nie może przekraczać 1 mm na odcinku 1 m i 2 mm na odcinku 2 m. W przypadku układania wykładzin na podłożu, na którym znajdują się warstwy starej farby, lepiku, asfaltu, subitu oraz innych substancji ropopochodnych, środków impregnujących, tłuszczu, olejów, smaru itp. w celu uniknięcia przebarwienia, należy je bezwzględnie usunąć.

Podłoże przed zastosowaniem masy samopoziomującej należy za-gruntować specjalnie do tego przeznaczonymi środkami odcinającymi. Ich zadaniem jest odizolowanie i zapobieganie migracji wilgoci pomiędzy warstwami podłoża.

W przypadku układania wykładziny należy usunąć z podłoża starą wykładzinę dywanową, wykładzinę PVC, płytki PVC, linoleum, parkiet itp. aż do czystego betonu. Przygotowaną w taki sposób powierzchnię należy odpylić, wypełnić szczeliny masą naprawczą, następnie za-gruntować środkiem gruntującym i wylać warstwę masy samopoziomującej. Do instalacji wykładzin podłogowych możemy przystąpić po zbadaniu wilgotności podłoża.

Producent wykładzin wymaga, by parametr ten, zmierzony metodą CM przed instalacją wykładziny wynosił odpowiednio: 0,5-1,0% dla podłoży anhydrytowych oraz 2,2-2,5% dla podłoży cementowych. Niespełnienie wymienionych wartości granicznych dla wilgotności podłoża skutkuje całkowitą utratą

gwarancji. Producent dopuszcza instalację materiału na płytach drewnopochodnych (OSB, MFP) z zachowaniem następujących warunków montażu:

- płyta drewnopochodna ułożona bezpośrednio na jastrychu właściwym lub oczyszczonych płytkach ceramicznych,

- niezależnie od zastosowanego rodzaju płyty drewnopochodnej, należy pokryć jej powierzchnię środkiem odcinającym którego zadaniem jest odizolowanie i zapobieganie migracji wilgoci pomiędzy warstwami podłoża,

- łączenie płyt oraz miejsca mocowań należy wyspachłować i zeszlifować tak aby uniknąć klawiszowania płyt.

- całość powierzchni pokryć specjalistyczną masą wyrównawczą (np. masą samopoziomującą przeznaczoną do płyt OSB, MFP lub drewna do stosowania pod wykładziny elastyczne)

Instalacja niezgodna z powyższymi wytycznymi może prowadzić do dekoloryzacji wykładziny. Wszelkie nierówności znajdujące się na niewłaściwie przygotowanym podłożu, mogą uwidocznić się na licu.

UWAGA:

Płyty, które zostały luźno ułożone, bez wcześniejszego, odpowiedniego przymocowania do podłoża jak i odpowiedniego zeszlifowania powierzchni, mogą być przyczyną trwałego uszkodzenia wykładziny w miejscach ich łączenia.

Przed przystąpieniem do przycinania wykładziny należy ją rozwinąć i pozostawić płasko rozłożoną na okres 1-2 godzin w temperaturze pokojowej – gdy temperatura w pomieszczeniu jest niższa niż

15°C – „leżakowanie” może potrwać nawet dobę. Gdy wykładzina uzyska właściwą temperaturę, będzie bardziej elastyczna i łatwiejsza w układaniu.

UWAGA:

Producent wykładzin nie ponosi odpowiedzialności za niewłaściwie i źle przygotowane podłoże, które nie odpowiada przyjętym normom oraz standardom sztuki budowlanej.

KLEJENIE

Warunki klimatyczne do instalacji elastycznych wykładzin podłogowych to:

- temperatura podłoża 15-22°C
- temperatura powietrza 17-25°C
- względna wilgotność powietrza max 75% (warunki idealne to 55%)

Aby zachować wysoką jakość wykładzin oraz jej długotrwałą żywotność, należy przykleić ją na całej powierzchni. Do klejenia wykładziny na podłożu używamy klejów wodnodispersyjnych, a w przypadku cokotów używamy kleju kontaktowego. Zarówno podczas używania mas wyrównujących, impregnatów jak również podczas klejenia należy stosować środki specjalnie przeznaczone pod elastyczne wykładziny podłogowe oraz bezwzględnie stosować się do zaleceń i uwag dołączonych do produktu przez ich producenta.

Tylko dla pomieszczeń mieszkalnych, których powierzchnia jest nie większa niż 20 m², a podłoga będzie wykonana tylko z jednego brytu materiału, dopuszcza się jej przyklejenie taśmą klejącą dedykowaną do montażu wykładzin podłogowych PVC zgodnie z zale-

ceniami i uwagami jej producenta. Klejenie musi być wykonane wzdłuż wszystkich krawędzi oraz w odstępach 1 metra również wzdłuż i w szersz brytu. Trzeba pamiętać by podłoże do którego montowana jest wykładzina, spełniało wymagania opisane w akapicie „PRZYGOTOWANIE PODŁOŻA”

UWAGA:

W przypadku pomieszczeń, gdzie są lub będą użytkowane krzesła obrotowe na kółkach, wykładzinę bezwzględnie należy przykleić klejem wodnodispersyjnym na całej jej powierzchni.

W dużych pomieszczeniach konieczne jest klejenie etapami, zwłaszcza przy łączeniu dwóch arkuszy wykładziny. W tym celu na dwóch sąsiadujących ze sobą częściach układamy obciążniki (uniemożliwiają przesuwanie się arkuszy). Odwijamy połówki arkuszy na drugą stronę, odkrywając w ten sposób około połowę pomieszczenia.

Na odsłoniętą część podłoża nanosimy odpowiedni klej za pomocą ząbkowanej szpachelki (zgodnie z instrukcją producenta kleju). Warstwa kleju powinna być równa bez zgrubień, staramy się pokryć całą powierzchnię. W zależności od temperatury i rodzaju kleju odczekujemy 10-20 minut, po czym odwinęte części arkuszy odwracamy z powrotem na miejsce i równomiernie dociskamy do podłoża – w kierunku od środka do zewnątrz, a następnie wzdłuż linii łączenia arkuszy i przy brzegach.

Ściągamy obciążenie i w analogiczny sposób przystępujemy do przykle-

jania pozostałej części wykładziny. Jeżeli w miejscu styku arkuszy zostanie wyciśnięty klej, należy natychmiast zetrzeć go mokrą szmatką.

Przy klejeniu należy kierować się instrukcją podaną na opakowaniu kleju przez producenta.

Pomieszczenia zamknięte po wyłożeniu wykładziny należy wietrzyć do zaniku specyficznego zapachu i dopiero po tym okresie nadają się one do użytku.

UWAGA:

Dla pomieszczeń mieszkalnych o powierzchni większej niż 20 m² oraz wszystkich pomieszczeń użyteczności publicznej, przyklejenie wykładziny do podłoża na całej powierzchni jest warunkiem podstawowym dochodzenia roszczeń wynikających z gwarancji

UŻYTKOWANIE

Wykładziny bez fabrycznej poliuretanowej powłoki ochronnej, przed rozpoczęciem użytkowania należy zabezpieczyć środkami konserwującymi, tworzącymi warstwę zabezpieczającą ich powierzchnię. Jej nałożenie chroni powierzchnię wykładziny przed odbarwieniami oraz negatywnym wpływem czynników zewnętrznych takich jak np.: brud, piasek, zarysowania, nadmierne ścieranie się. Wybór powłoki zabezpieczającej zależy od preferencji użytkownika. Przez wiodących producentów tego typu preparatów obecnie proponowane są trzy rodzaje środków konserwujących:

- powłoki tradycyjne – woskowe
- powłoki akrylowe
- powłoki poliuretanowe (2 – koponentowe)

Przed naniesieniem wybranej warstwy ochronnej należy przeprowadzić maszynowe mycie gruntowe (z wykorzystaniem maszyny jednotarczowej), a następnie starannie

nie zneutralizować powierzchni czystą wodą. W przypadku powłoki poliuretanowej składającej się z dwóch składników, oba składniki (A oraz B) należy intensywnie wymieszać ze sobą i pozostawić na ok. 5-10 minut. Następnie przy pomocy odpowiedniego wałka (wałek gąbczasty dedykowany do malowania) należy równomiernie rozprowadzić wybraną powłokę ochronną na powierzchni wykładziny. Po zakończonej aplikacji należy odczekać aż powłoka osiągnie swoje zakładane parametry (czas zależy od rodzaju stosowanego zabezpieczenia i jest określany przez producenta).

Najmniej trwałą, zabezpieczeniem jest powłoka woskowa. Jej trwałość szacuje się na okres od 3 do 6 miesięcy, po których należy ją odnowić.

Powłoka akrylowa, cechuje się zwiększoną odpornością i trwałością, która wynosi do 12 miesięcy. Po tym czasie należy ponownie zweryfikować stan warstwy ochronnej i w razie konieczności przystąpić do jej odnowienia. Powłoka poliuretanowa posiada najwyższą skuteczność ochrony zabezpieczanej powierzchni, a jej trwałość wynosi 36 miesięcy. Po upływie tego czasu może pojawić się konieczność jej odnowienia.

Wykładziny z fabryczną poliuretanową powłoką ochronną posiadają już warstwę zabezpieczającą, która zwiększa odporność powierzchni wykładziny na odbarwienia oraz negatywny wpływ czynników zewnętrznych takich jak np.: brud, piasek, zarysowania, nadmierne ścieranie się. Powłoka ta nie jest składową częścią warstwy wierzchniej wykładziny i ulega naturalnemu starzeniu się, odpryskom i zardrapaniom spowodowanych kontaktem z twardymi i ostrymi przedmiotami. Traktowane jest to jako normalne zjawisko zużycia warstwy ochronnej.

W przypadku wystąpienia zużycia się fabrycznej powłoki ochronnej,

należy dokonać jej odnowienia.

Mycie bieżące – przed przystąpieniem do czyszczenia wykładziny, jej powierzchnię należy zamieść, a następnie umyć wodą z dodatkiem preparatu myjącego przeznaczonego do wykładzin PVC do codziennej pielęgnacji. W tym celu należy przygotować mieszaninę środka czyszczącego (proporcje zgodnie z zaleceniami producenta środka czyszczącego). Przygotowany roztwór nanieść mopem na lico wykładziny i wykonując ruchy „do siebie” przetrzeć je. Nie należy rozcierać zabrudzeń oraz wykonywać ruchów okrężnych, tzw. „ósemek”. Następnie należy ponownie zanurzyć mop w roztworze czyszczącym i po dokładnym jego wyciśnięciu zebrać brud. Czynności należy wykonywać do czasu umycia całej wykładziny.

Mycie gruntowne – mycie to należy przeprowadzić w przypadku silnie zabrudzonych wykładzin oraz w przypadku potrzeby usunięcia starych powłok ochronnych przed aplikacją nowych przy użyciu specjalistycznej chemii czyszczącej. W tym celu należy przygotować mieszaninę preparatu czyszczącego z zimną wodą (proporcje zgodnie z zaleceniami producenta środka czyszczącego). Tak przygotowany roztwór należy przy pomocy niewyciśniętego mopa nanieść na wykładzinę i pozostawić na okres od 10 do 30 minut unikając wyschnięcia jej powierzchni (należy dolewać wody na wysychającą powierzchnię). Po upływie wyznaczonego czasu, przy wykorzystaniu odpowiedniego sprzętu czyszczącego (np. maszyna jednotarczowa wyposażona w szary pad czyszczący; 150 obr./min), powierzchnię wykładziny należy wyszorować, jednocześnie pilnując aby była ona cały czas mokra. Następnie należy usunąć powstałe zabrudzenie przy pomocy odkurzacza do pracy na mokro z ekstrakcją, aby prowadzić jednocześnie usuwanie zabrudzeń

i płukanie powierzchni. Działanie takie pozwoli dokładnie usunąć rozpuszczone zabrudzenia oraz zneutralizować wykładzinę, jednocześnie zapobiegając pozostawianiu i zasychaniu na jej powierzchni resztek rozpuszczonych zabrudzeń, które później mogą nie zostać wypłukane czystą wodą.

W przypadku braku możliwości wykorzystania specjalistycznego sprzętu, dopuszcza się wykorzystanie mopa do zbierania rozpuszczonego brudu. Należy przy tym pamiętać, żeby jednocześnie przeprowadzać płukanie czyszczonych miejsc czystą wodą.

Po zakończonym procesie czyszczenia, należy ocenić stan powłoki ochronnej (jeśli została wcześniej nałożona) i w razie konieczności podjąć decyzję o jej odnowieniu. W przypadku czyszczenia gruntownego, którego zadaniem było usunięcie wszystkich starych powłok, przed ponownym użytkowaniem wykładziny, należy nanieść nową warstwę ochronną na jej powierzchnię zgodnie z powyższymi informacjami.

Konserwacja – na przygotowaną powierzchnię nanieść 1-2 warstwy środka do konserwacji wykładzin PVC.

UWAGA:

W przypadku obiektów użyteczności publicznej, dla wykładzin bez fabrycznej powłoki ochronnej, należy bezwzględnie zakonserwować je 2 – komponentowym systemem poliuretanowym (PU), ponieważ jest to warunkiem podstawowym dochodzenia roszczeń wynikających z gwarancji.

UWAGA:

Pozostawione na powierzchni wykładziny drobiny piasku, kurzu itp. powodują przyspieszone zużycie wykładziny.

UWAGA:

Bezwzględnie unikać przedostawania i gromadzenia się wody pod lub na wykładzinie. Unikać przetrzymywania i przechowywania wykładziny w warunkach intensywnej wilgoci.

ZDARZENIA I SYTUACJE WYŁĄCZONE Z GWARANCJI

- zażółcenie i odbarwienia wynikające z kontaktu wykładziny z gumowymi spodami wycieraczek i dywanów, podkładkami pod meble itp. detalami wykonanymi z gumy, pewnymi rodzajami gumowych podszew, matami na barwionym podłożu winylowym oraz inną wykładziną;
- zażółcenie i odbarwienia wynikające z migracji składowych substancji kleju;
- zażółcenia i odbarwienia wynikające z wadliwego, niewłaściwie przygotowanego lub źle oczyszczonego podłoża;
- możliwość wystąpienia różnic w odcieniach, połysku lub wytrawianiu/wygniataniu pomiędzy dostępnym materiałem sprzedażowym a zdjęciami i materiałami reklamowymi czy wzornikami; uszkodzenia wynikające
- z zastosowania nieodpowiednich materiałów montażowych;
- widoczne zarysowania i zmatowienia powierzchni lub obszarów komunikacyjnych wynikające z gromadzenia się brudu, piasku i pyłu na powierzchni wykładziny – zaleca się stosowanie ciągów czyszczących;
- dekoloryzacja bądź zamłeczenie wykładziny wynikające z długotrwałego kontaktu wykładziny z nadmierną ilością wody.
- odbarwienie w wyniku działania rozpuszczalników np.: acetonu, octanu etylu, octanu butylu, cykloheksanonu; środków płamiących np.: pasta do butów, smoła, rdza, krew, farba do włosów; silnych barwników spożywczych np.: sok

z marchwi, jagód, buraków, śliwki, musztardy itp. – należy je natychmiast usuwać, gdyż nawet krótkotrwały kontakt może prowadzić do powstania nieusuwalnych plam;

- wgniecenia, rozdarcia i zarysowania powierzchni wynikające z braku zabezpieczeń ostrych nóg lodówek, pralek, stołów, foteli itp. przy pomocy podkładek np.: filcowych;
- rozdarcia wykładziny lub trwałe uszkodzenia mechaniczne wynikające z przeciągania ciężkich przedmiotów o ostre krawędzie, bez odpowiedniego ich zabezpieczenia;
- zmiany połysku, niezależnie od tego, jak zostały spowodowane;
- uszkodzeń spowodowanych przez ostre, tnące lub przebijające się materiały;
- uszkodzenia spowodowane zaniedbaniami, niewłaściwą konserwacją lub innymi przyczynami pozostającymi poza kontrolą firmy LENTEX